

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113219894
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:4113219894.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B. R., nar. XX.XX.XXXX a M. R., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H. Z. H. N., deti rodičov: otca S. R., bytom P. S. H., H. XXX/XXX, zast. Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Trenčianska 17 a matky Z. R., bytom L. XX, F., o návrhu otca na zmenu úpravy práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca mal. detí proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3. septembra 2014, č.k. 5P/87/2013-96, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletými deťmi (výroky I, II, IV) **m e n í** tak, že návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd upravil styk otca s maloletým B. a M. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý druhý víkend v mesiaci od piatku 15.00 hod. do nedele 17.00 hod. Matka pripraví a odovzdá maloleté deti otcovi v mieste obvyklého pobytu matky a otec vráti maloleté deti matke v mieste obvyklého pobytu matky. V prípade nepredvídaných udalostí, ktoré by znemožnili realizáciu styku otca s maloletými sa vzájomne budú minimálne 24 hodín vopred rodičia maloletých detí informovať. Súd návrh otca na zverenie mal. detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov zamietol. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 26 P 86/2011-24 zo dňa 22.8.2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra 11P 220/2008 zo dňa 1.7.2009 ods. IV v časti úpravy styku otca s maloletými v čase víkendov. V ostatnom zostáva nezmenený. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ podaným návrhom doručeným na Okresný súd Nitra dňa 12.06.2013 navrhoval vydať predbežné opatrenie, rozhodnutie o nesúlade rodičov v podstatných otázkach týkajúcich sa maloletých detí a zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Domáhal sa tak ochrany rodičovských práv, ako aj ochrany práv maloletých detí, nakoľko mal za to, že tieto sú bezprostredne ohrozené konaním matky, ktorá sa dlhodobo snaží obmedzovať rodičovské práva otca. Dôvodom je však skôr neusporiadaný život samotnej matky, ktorá sa správa k otcovi svojich detí pohrdavo, používa telesné tresty a nevyužíva odbornú pomoc pri problémoch so správaním sa maloletých. Oznamila otcovi maloletých, že sa s nimi sťahuje k novému priateľovi a žiadala, aby sa dohodli na úprave styku na 1 x mesačne, prípadne na odovzdávaní si detí na rôznych miestach podľa spojov. Bez jeho vedomia deti prihlásila do základnej školy, ktorej sídlo odmietla otcovi poskytnúť. Maloletý B. je tak vzhľadom na časté sťahovanie sa za priateľmi matky vystavovaný neustálemu

striedaniu škôl, čo spôsobuje výchovné problémy. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal navrhovateľ vydať predbežné opatrenie, ktorým by súd dočasne zakázal matke zmeniť miesto plnenia povinnej školskej dochádzky maloletých detí, resp. základnú školu maloletých detí a zmeniť bydlisko maloletých detí až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Alternatívne navrhol, aby súd rozhodol o tom, že miestom prevzatia a odovzdania detí bolo bydlisko otca detí, keďže táto adresa je stabilným bydliskom, ktoré otec detí nemôže a ani neplánuje meniť, prípadne inak efektívne chránil záujmy maloletých detí v zmysle Dohovoru o právach detí. Vo veci samej následne navrhol, aby súd o nezhode rodičov rozhodol tak, že nepovolí matke zmeniť základnú školu maloletých detí a nepovolí ich odsťahovanie z miesta ich trvalého bydliska. V konaní vo veci samej následne navrhoval, aby súd skúmal, či je v záujme maloletých detí zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom frekvenciu styku by určil znalec na základe znaleckého posudku, alebo, ak by sa táto forma starostlivosti nejavila znalcovi ako vhodná, aby súd rozhodol v súlade s návrhom matky vo veci 26P/86/2011 a deti zveril do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal plnením výživného.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H. Z. H. N. o šetrení pomerov na strane matky zo dňa 10.06.2014 vyplynulo, že matka spolu s maloletými deťmi býva u svojho priateľa A. A. na adrese C.. XXX, kde má matka spolu s maloletými deťmi trvalý pobyt od 01.07.2013 a od septembra 2013 tieto navštevujú Základnú školu v C. S. C.. Pri pohovore sa obe maloleté deti vyjadrili, že sa im v novej škole páči, zvykli si aj na nové bydlisko, našli si nových kamarátov. S priateľom matky si rozumejú, chodia spolu často na prechádzky, starajú sa spolu o domáce zvieratá. Obaja maloletí sa vyjadrili, že chcú bývať v spoločnej domácnosti s matkou a jej priateľom. S otcom sú najmä v telefonickom kontakte vzhľadom na vzdialenosť.

Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 11P/220/2008-115 zo dňa 01.07.2009 v odseku štyri zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 18C/175/2006-125 zo dňa 11.03.2008 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že otec detí je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi B. a M., každý páry týždeň v príslušnom kalendárnom roku, a to od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., v čase vianočných sviatkov v každom kalendárnom roku od 26.12. do 29.12. v čase od 10.00 hod do 19.00 hod., na Nový rok v každom kalendárnom roku v čase od 10.00 hod. do 17.00 hod., v čase veľkonočných sviatkov v každom kalendárnom roku od Veľkonočnej nedele od 10.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 14.00 hod., v čase letných školských prázdnin v každom kalendárnom roku od 01.07. do 15.07 od 10.00 hod. do 19.00 hod a od 01.08. do 15.08. od 10.00 hod. do 19.00 hod., v čase jarných školských prázdnin v každom párnom kalendárnom roku od prvého dňa vyhlásených jarných prázdnin od 10.00 hod. do predposledného dňa vyhlásených jarných školských prázdnin do 15.00 hod.

Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 26P/86/2011-24 zo dňa 22.08.2012 zmenil piaty odsek rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 11P/220/2008-115 zo dňa 01.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 6CoP 32/2009-159 zo dňa 27.10.2009 tak, že matka mal. detí je povinná mal. deti odovzdať v určenom čase pred miestom bydliska detí otcovi detí a v určenom čase mal. deti prevziať od otca detí späť pred miestom bydliska detí. Otec mal. detí je povinný mal. deti prevziať v určenom čase pred miestom bydliska detí od matky detí a v určenom čase mal. deti pred miestom bydliska vrátiť matke späť. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.09.2012.

Okresný súd Nitra uznesením č.k. zo dňa 26P/200/2013-48 zo dňa 16.07.2013 návrh otca na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2013.

Súd prvého stupňa mal z predložených správ za preukázané, že maloleté deti si v mieste nového trvalého bydliska zvykli, zhodne sa vyjadrili, že sú tam spokojní. Nespokojnosť vyjadrili s pomermi u otca, keď boli u neho v lete na prázdninách, nakoľko im nevenoval dostatočne pozornosť a nepripravil im žiadny program. Navrhovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby mu pri realizácii styku boli nápomocní rodinní príslušníci matky maloletých, alternatívne, aby sa styk realizoval tak, že matka odovzdá a preberie deti v určenom čase pred miestom bydliska otca. Súd prvého stupňa mal zato, že je pre matku maloletých detí finančne neúnosné, aby deti odovzdávala pred miestom bydliska otca, nakoľko jej príjem predstavuje mesačne sumu 370 eur plus výživné na obe deti vo výške 63 eur, pričom cestovné predstavuje sumu približne 30 eur. V pôvodnom návrhu navrhovateľ žiadal, aby súd

zvážil možnosť striedavej starostlivosti, čo sa javí ako nevhodné s poukazom na skutočnosť, že maloletí by museli navštevovať dve rôzne základné školy. Ako vyplynulo zo správ, maloletí majú zabezpečené dobré podmienky v mieste pobytu a tiež vyhovujúce podmienky u otca. Súd taktiež v neposlednom rade prihliadol i na vôľu maloletých, ktorí sa vyjadrili, že sú v mieste svojho nového bydliska spokojní, majú tam kamarátov a s otcom sa chcú stretávať cez víkendy.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní prihliadol najmä na skutočnosť, že matka detí zabezpečuje osobne vzorne starostlivosť maloletých detí, pričom otec maloletých detí prispieva na výchovu a výživu sumou 63 eur na obe maloleté deti, nakoľko je poberateľom invalidného dôchodku, preto by bolo v príkrom rozpore s citovanými ustanoveniami Zákona o rodine a amorálne ako aj nespravodlivé požadovať, aby matka maloletých detí zabezpečovala na svoje náklady dopravu maloletých detí na realizáciu styku otca s maloletými deťmi do miesta bydliska otca. Zároveň nie je možné požadovať uvedené otcom maloletých detí, aby dopravu zabezpečoval otec matky maloletých detí na vlastné náklady, pričom sám otec maloletých detí uviedol, že jeho dopravu do miesta bydliska detí nemôže žiadať od svojich príbuzných, ktorí vlastnia osobné motorové vozidlá. Súd zároveň dal na zváženie otcovi maloletých detí, či vôbec jeho zdravotný stav umožňuje zabezpečovať osobnú starostlivosť maloletých detí v zmysle platného rozhodnutia Okresného súdu v Nitre, ktorý upravil rozšírený styk otca a to počas sviatkov a prázdnin.

Po vykonanom dokazovaní, pričom vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti dospel k názoru, že otec maloletých detí má právo podieľať sa nielen na výžive, ale aj na výchove maloletých detí, pričom však prihliadol najmä na citové väzby, stabilitu výchovného prostredia, vzťah detí k prostrediu, školským povinnostiam a v neposlednom rade na prejavenu vôľu maloletých detí, preto návrh otca na zmenu zverenia formou striedavej starostlivosti zamietol. Súd zároveň dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca maloletých detí pri deklarovanom záujme podieľať sa na ich výchove, aby finančne zabezpečoval náklady spojené s dopravou mal. detí z miesta bydliska detí do miesta bydliska otca mal. detí.

Na základe uvedených skutočností rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto konanie možno začať i bez návrhu, preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.

a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. detí a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a zaviazal matku, aby odovzdávala deti v mieste bydliska otca a na tomto mieste aj deti prevzala. V odvolaní namietal, že výrok súdu je zmätočný, keď súd na jednej strane upravuje styk, ktorý upravený je a mení rozhodnutia, ktoré boli dotknuté aj odvolacími rozhodnutiami tak, že ani gramatickým výkladom nie je možné posúdiť, ako je upravený styk otca s deťmi, ktoré časti, ktorých rozhodnutí sa zmeňujú a ktoré zostávajú v platnosti. Navyše výrok každý druhý víkend v mesiaci nie je rovnako dostatočne určité vymedzenie. Výrok súdu preto považuje za nevykonateľný a zmätočný. Okrem zmätočnosti výrokovej časti považuje rozhodnutie súdu za prekvapivé a bezprecedentné obmedzenie rodičovských práv otca. Rozhodnutie súdu vníma ako porušenie ústavných práv otca, ktoré nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdu je nepresvedčivé a trpí vadou zmätočnosti, keď nie je možné z rozhodnutia vyčítať, prečo súd pristúpil k takémuto obmedzeniu rozsahu styku, keď on navrhoval naopak rozšírenie styku návrhom na SOS a súčasne sa domáhal toho, aby matka nemenila bydliská deti podľa vlastnej ľubovôle, keďže ide o otázku, ktorá je podstatná a o ktorej musia rozhodovať spoločne, žiadal, aby bola zaviazaná pri zmene bydliska zabezpečiť styk otca na jej náklady. Zdôraznil, že súd odročil pojednávanie za účelom dohody o tom, ako sa prípadne budú deliť náklady na dopravu detí a či je možné ich preniesť v celom rozsahu na matku. Z dôvodu, že nemá prostriedky na cestovanie a právne služby, sa na pojednávaní nezúčastnil, pričom mailom podal záverečný návrh. Rozhodnutie o obmedzení styku bolo neočakávané a v rozpore s tým, s akým záverom sa ukončilo predchádzajúce pojednávanie. V tomto smere považuje postup súdu, postupom, ktorý odňal účastníkovi konať pred súdom. Odôvodnenie rozhodnutia je aj vnútorne rozporné, keď na strane 5, posledná veta konštatuje, súd dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach

otca, aby zabezpečoval náklady spojené s dopravou mal. do a z miesta bydliska detí, kým v odseku predchádzajúcom, konštatuje, že dáva vzhľadom na zdravotný stav otca, na zváženie či je schopný zabezpečovať rozšírený styk s deťmi. Teda na jednej strane súd konštatuje, že zdravotný stav nie je prekážkou 7 hodinovej cesty za deťmi, ale je prekážkou bežnej starostlivosti o deti počas prázdnin a sviatkov. Z dôkazov, ktoré produkoval pritom vyplýva, že má zdravotné problémy a tieto ho obmedzujú pri výkone povolania a súčasne majú vplyv na to, že nemôže realizovať dlhšiu cestu autobusom. Jeho zdravotné problémy mu neznemožňujú bežnú starostlivosť, ale výlučne ho obmedzujú pri autobusovej doprave za deťmi, ktorá je jedinou formou prístupu k jeho deťom, o čom doložil aj lekársku správu. Ďalším faktorom je tiež jeho príjem ako invalidného dôchodcu, nevlastniaceho motorové vozidlo. Predovšetkým však žiadal, aby súd zohľadnil okolnosť, že k zmene bydliska pristúpila matka svojvoľne, bez jeho súhlasu, preto by mala znášať následky svojho rozhodnutia sama a nie prenášať ich na neho. Ako vyhodnotil súd tieto dôkazy a posúdil spravodlivosť a primeranosť toho, aby on bol zaviazaný realizovať styk s deťmi na vlastné náklady, pokiaľ nedal súhlas so zmenou bydliska, nie je rovnako množné z rozsudku vyčítať. Práve tieto úvahy boli pre rozhodovanie súdu podstatné. Navyše súd nad rozsah jeho návrhu, resp. v priamom rozpore s tým, čo žiadal, fakticky povolil matke meniť bydliská detí podľa vlastného uváženia, pretože jeho zaviazal preberať deti v mieste bydliska matky, na ktorý nemá žiaden vplyv. Ide o rozhodnutie, ktoré je v podmienkach bežnej rozhodovacej praxe, excesom, keď miestom preberania je vždy bydlisko detí, o ktorom zo zákona rozhodujú obaja rodičia, keďže ide o podstatnú otázku spojenú s výkonom rodičovských práv. Zdôraznil, že v rámci svojich možností zabezpečuje všetky potreby detí, účasti na súťažiach, výletoch a to s pomocou svojich rodinných príslušníkov, o deti sa vzorne stará a miluje ich. Jeho rodinní príslušníci však napriek maximálnej snahe, nemôžu zabezpečiť jeho dopravu a detí na ľubovoľné miesto, vzhľadom na ich pracovné aktivity a vzdialenosť od ich bydliska.

K odvolaniu otca detí sa písomne vyjadrila matka, ktorá žiadala aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedla, že tvrdenia otca v uvedenom odvolaní považuje za účelové, jednostranné a špekulatívne, nakoľko ich odôvodňuje iba jedným a tým istým opakujúcim sa návrhom o vzájomnom preberaní a odovzdávaní detí iba v mieste jeho bydliska na vlastné náklady matky. I napriek viacerým jej návrhom o preberaní a odovzdávaní detí, pri ktorých by hradili náklady na dopravu detí rovnakým dielom boli tieto protistranou zamietnuté. O rozhodnutí súdu si myslí, že rodičovské práva otca neboli týmto obmedzené a ani dotknuté, nakoľko aj predtým si otec chodil pre deti veľmi zriedka, 3-krát v roku, i keď podľa právoplatného rozsudku mohol pre deti chodiť každý páry víkend. Pokiaľ vie, tak nie je pravdou, že otec detí nemôže realizovať dlhšiu cestu nakoľko má vedomosť aj z jeho vlastných úst, že jeho brat, ktorý je podnikateľom a vlastní motorové vozidlo, ho často vozíva aj na dlhé trasy, pričom v aute presedí niekedy aj polovicu dňa a viac. Preto si myslí, že keď zvládne aj takto náročnú cestu môže zvládnuť aj cestu autobusom. Čo sa týka zmeny trvalého bydliska bez súhlasu otca, k tomu uviedla, že sa o tomto kroku radila so sociálnou kuratelou, ktorá jej potvrdila, že má právo presťahovať sa v rámci SR aj bez súhlasu otca detí. K vyjadreniu otca, že zabezpečuje všetky potreby detí uviedla, že opak je pravdou, okrem vyživovacej povinnosti, ktorú má voči deťom nijako inak ani finančne ani iným spôsobom alebo inak materiálne už vôbec neprispieva. Deti nepoznajú, čo to je darček od vlastného otca k meninám, narodeninám, Vianociam ani iným sviatkom či príležitostiam. Všetky záväzky, ktoré sa týkajú školy, školských potrieb, školských výletov, a ostatných aktivít v rámci školy a záujmovej a športovej činnosti detí, oblečenia, liekov musí hradíť ona z vlastných príjmov a prostriedkov spoločne s jej rodinou bez akejkoľvek finančnej alebo materiálnej podpory otca detí. S návrhom na zmenu rozhodnutia súdu ohľadom zmeny miesta odovzdávania detí nesúhlasí, nakoľko odovzdávanie a preberanie detí iba v mieste bydliska otca je pre ňu neprípustné z dôvodu, že je zamestnaná, zabezpečuje chod domácnosti detí a hlavne najmä z finančných dôvodov. Nepovažuje z tohto pohľadu za vhodné, aby pri jej príjme a celkovom výživnom 63 eur, znášala ešte aj náklady na dopravu detí.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu. Uviedol, že okresný súd poskytol rodičom maloletých detí priestor na uzatvorenie rodičovskej dohody ohľadne realizácie úpravy styku a pojednávanie odročil o dva mesiace. Rodičia uvedený čas na uzatvorenie dohody nevyužili a preto bolo potrebné, aby súd jednoznačne rozhodol o úprave styku. Otec maloletých detí, prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a vyjadril súhlas, aby okresný súd pojednával bez ich prítomnosti. Je názoru, že pokiaľ by okresný súd rozhodol, že matka maloletých detí je povinná zabezpečiť realizáciu styku otca s maloletými na svoje náklady, takéto rozhodnutie by spôsobilo pokles životnej úrovne maloletých detí. Matka maloletých uviedla, že jej príjem je 370 Eur, rodinné prídavky na maloletých vo výške 47,04 Eur a výživné na obe deti spolu vo výške 63 Eur. S uvedeného príjmu matka

zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletých, zabezpečuje ich všestranný rozvoj a uspokojuje ich potreby a podporuje ich v záujmovej činnosti. V prípade, že by bola matke maloletých uložená povinnosť zabezpečiť realizáciu styku na jej náklady, pravdepodobne by na to minula celé výživné. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na vzdialenosť bydlísk rodičov, nie je možné predpokladať správne fungovanie striedavej starostlivosti. V návrhu otec maloletých detí žiadal, aby súd zakázal matke maloletých zmeniť bydlisko detí. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že kým došlo k samotnému konaniu na súde, matka spolu s maloletými v uvedenom bydlisku už rok bývala. Za uvedený čas si deti na nové prostredie zvykli, nadviazali nové priateľstvá a vyjadrili sa pri pohovore, že sú spokojné, v súčasnom bydlisku sa im páči a aj naďalej chcú bývať s matkou.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., a po pojednávaní, ktoré vo veci nariadil podľa § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. a na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom matky mal. detí, kolízneho opatrovníka a oboznámil správu o šetrení pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom zo dňa 14.01.2015, správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre zo dňa 19.01.2015, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti, týkajúcej úpravy styku otca s maloletými deťmi (výroky I, II, IV) podľa § 220 O.s.p. zmeniť a jeho návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bol návrh otca na zverenie mal. detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov zamietnutý, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Odvolací súd podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti otca detí a jeho právnej zástupkyne, ktorí mali doručenie riadne vykázané a svoju neúčasť neospravedlnili.

Podľa §-u 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností, ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloletého dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Styk rodiča s mal. dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností, ktoré patria bez rozdielu každému rodičovi s výnimkou prípadov v zákone uvedených. Hlavným účelom styku rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, s mal. dieťaťom je zabezpečenie spoluúčasti tohto rodiča na výchove dieťaťa, udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta medzi rodičom a mal. dieťaťom. Rodičia by sa mali na úprave styku s mal. dieťaťom predovšetkým dohodnúť. Až v prípade, keď dohoda medzi nimi nie je možná, upraví styk rodiča s mal. dieťaťom súd. Styk upraví tak, aby bol v prospech mal. dieťaťa, pričom prihliadne na potreby, okolnosti i povinnosti ako dieťaťa tak i rodiča.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o úprave styku otca s maloletým B. a M., pričom doplnil podľa § 213 ods. 5 O.s.p. a z takto doplneného dokazovania vyplynulo, že o doby rozhodovania súdu prvého stupňa vo veci /03.9.2012/ došlo k zmene pomerov na strane matky maloletých detí, ktorá sa od 1.1.2015 presťahovala späť na adresu predchádzajúceho trvalého pobytu L. XX, H.- F. a mal. deti nastúpili do Základnej školy v H.. Zo správy zo šetrenia pomerov ďalej vyplynulo, že matka sa spoločne s mal. deťmi presťahovala k svojmu otcovi na vyššie uvedenú adresu pre nezhody so svojím priateľom, pričom matka poukazovala na to, že styk otca s mal. deťmi sa realizoval na základe rozhodnutia súdu až do septembra roku 2014, kedy sa otec až do decembra roku 2014 deťom neozval a ani deti neboli u neho. Styk otca s mal. deťmi sa realizoval až na Vianoce, kedy sa stalo, že otec mladšieho syna poslal domov, pretože nechcel ísť do kostola. Matka ďalej uvádzala, že otec mal. detí je veľmi ťažko chorý a počas styku nezvláda starostlivosť o mal. deti, stále leží na posteli a s deťmi nevyvíja

žiadnu činnosť, deti sa v jeho domácnosti počas pobytu nudia. Na záver matka uviedla, že žiada, aby sa styk otca s mal. deťmi realizoval len raz mesačne vzhľadom na výpoveď mal. detí a vzhľadom k zdravotnému stavu otca mal. detí.

Odvolačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci bolo medzi účastníkmi sporné miesto odovzdávania a preberania detí pri realizácii styku otca s maloletými deťmi a to z dôvodu, že matka mal. detí často mení bydliská a v čase rozhodovania súdu prvého stupňa žila u priateľa v obci C., ktoré miesto, vzhľadom na vzdialenosť od miesta bydliska otca detí, podľa jeho názoru znemožňovalo realizáciu styku.

Odvolačný súd však po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa odstránili rozpory a nezhody medzi rodičmi ohľadom miesta odovzdávania a preberania mal. detí, nakoľko ako už bolo konštatované vyššie došlo k zmene pomerov na strane matky a maloletých detí od rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorá sa s deťmi opätovne presťahovala do miesta predchádzajúceho bydliska a býva teda opätovne s deťmi tam, kde bývala aj v čase rozhodovania Okresného súdu Nitra, kedy bolo rozhodnuté o úprave styku otca s maloletým deťmi, preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletými deťmi (výroky I, II, IV) zmenil tak, že návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi zamietol. V platnosti tak zostáva styk otca s maloletými deťmi upravený rozsudkom Okresného súdu Nitra.

Čo sa týka návrhu matky, aby sa styk otca s mal. deťmi realizoval len raz mesačne vzhľadom na výpoveď mal. detí a vzhľadom k zdravotnému stavu otca mal. detí, tento návrh odvolací súd za daného stavu nepovažoval za opodstatnený, nakoľko k zmene pomerov došlo len v krátkom čase, kedy sa matka s deťmi presťahovala do bydliska, kde predtým bývala, teda až po ustálení pomerov za tejto novej situácie, kedy deti opätovne bývajú v blízkosti bydliska otca, bude možné ustáliť či sa obnoví realizácia styku otca s deťmi a či sa podarí opätovne vybudovať vzťah detí s otcom, teda až do budúcnosti sa ukáže, či je potrebné styk otca s deťmi upravený rozsudkom Okresného súdu Nitra, prehodnotiť, teda meniť.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a odvolací súd vzhľadom na to, že sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu, rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednoglasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.